

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de S.C. X S.R.L. înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.04.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Timișoara cu adresa nr./10.04.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.04.2014, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

CUI RO

cu sediul în localitatea Arad

înregistrată la Direcția Regională Vamală Timișoara sub nr./21.03.2014 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.04.2014; conform art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara fiind competentă în soluționarea contestației, constatând următoarele:

Petenta X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./25.02.2014 emisă de Direcția Regională Vamală Timișoara.

Suma totală contestată este în cuantum de lei și reprezintă:

- lei – taxe vamale
- ... lei – comision
- ... lei – TVA
- ... lei – dobânzi aferente taxelor vamale
- – dobânzi aferente comisionului
- lei – dobânzi aferente TVA
- ... lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale
- lei – dobânzi aferente comisionului
- lei – dobânzi aferente TVA
- lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale
- ... lei – penalități de întârziere aferente comisionului
- lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, avocat, la dosarul cauzei fiind depusă Împuternicirea avocațială nr., în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./25.02.2014 emisă de organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Timișoara și solicită anularea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

La pct. I subpunctele 1 - 4 din contestația formulată reprezentantul petentei prezintă starea de fapt care a determinat emiterea deciziei atacate, respectiv considerentele din Deciziile nr./.../30.10.2013 și nr. .../.../30.10.2013 emise de DGRFP Timișoara prin care au fost desființate actele atacate, precum și argumentele autorității vamale raportat la constatările organelor de urmărire penală și la hotărârile pronunțate de instanțele penale.

La pct. II din contestația formulată sunt prezentate motivele care în opinia petentei conduc la considerarea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./25.02.2014 ca fiind „netemeinică și nelegală”, astfel:

1. Având în vedere că din cercetarea penală a rezultat că mărfurile au fost comandate ca și cantitate și preț exportatorilor din Belgia, Olanda și Italia, aceștia emițând facturi corespunzătoare prezentate de către transportatori organelor vamale și SC X SRL a achitat exportatorilor contravaloarea facturilor prin virament bancar raportat la constatările autorităților vamale din statele exportatoare respectiv că „în evidențele exportatorilor prețul facturilor era mai mare decât cele prezentate în vamă, în alte cazuri pe documentele din evidența exportatorului nu apare mențiunea – marfa de origine, cum era menționat pe factura emisă de chiar exportator, iar în unele cazuri cantitățile erau mai mari decât cele facturate”, se impune a se stabili cui aparține vinovăția diferențelor existente în documentele prezentate autorităților vamale române, respectiv autorităților vamale din țările exportatorilor.

2. Făcând trimitere la actele normative invocate în decizia atacată arată că acestea nu fac o ierarhizare a valorii probatorii a diverselor documente la import – export, precum și faptul că „documentele obținute pe baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt, dar nu sunt probe absolute.” arătând că în opinia sa prevalează documentele care atestă exportul de mărfuri și nu cele din evidența exportatorului, subliniind totodată și faptul că administratorul Z „nu avea de unde să cunoască documentele din evidența contabilă a exportatorului și nu poate fi ținută răspunzătoare pentru neconcordanțele menționate.”

3. La subpunctul 3 al pct. II din contestația formulată prezintă motivele de fond care conduc la netemeinicia și nelegalitatea deciziei contestate, astfel:

- în ipoteza în care prețurile de vânzare ar corespunde prețurilor rezultate din evidențele contabile ale exportatorilor, petenta s-ar fi aflat în situația de a vinde marfa la un preț nerentabil, astfel că date fiind constatările autorităților vamale, în cauză se „confirmă o eventuală evaziune fiscală a exportatorului”;

- între petentă și exportatori au fost fie încheiate contracte de vânzare – cumpărare, fie comenzi ferme ale importatorului, „prețul și cantitatea mărfurilor înscrise în facturi corespundea cu cantitatea mărfurilor din CMR, avize de expediție, declarații de conformitate, toate completate de către exportator, precum și contractele comerciale încheiate între părți.”;

- printre documentele anexate scrisorilor de trăsură (CMR) se regăsesc documentele de asigurare a mărfii pe durata transportului, de la exportator până în România, valoarea asigurării corespunzând valorii înscrisă în facturile prezentate de petentă, fiind exclus ca „asigurarea să fie doar parțială dacă avem în vedere facturile mai mari din evidențele exportatorului”;

- din considerentele soluțiilor de scoatere de sub urmărire penală a administratorului Z rezultă „fără posibilitate de tăgadă că taxele vamale au fost corect plătite raportat la sumele trecute în facturile întocmite de exportator”;

- analizând dispozițiile Legii nr. 31/1990 raportat la soluțiile de scoatere de sub urmărire penală pentru inexistența infracțiunii prevăzute de art. 178 din Legea nr. 141/1997 de prezentare în vamă de documente false, petenta consideră că „se legiferează că documentele de import prezentate în vamă au fost corecte; totodată se impune constatarea autorității de lucru judecat conform art. 28 alin. 1 Co procedură penală anterior cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o;

- petenta arată că „există o conformitate a cantităților în toate documentele emise de exportator (facturi, CMR, avize de expediție etc) în timp ce cantitățile mai mari din evidențele exportatorului țin de culpa acestuia și nu a subscrisei” subliniind faptul că niciun exportator nu a relevat faptul că petenta nu ar fi achitat facturile cu cantități sau prețuri mai mari, fapt care pune la îndoială corectitudinea acestora;

- în ce privește regimul tarifar preferențial petenta consideră că se impunea aplicarea acestuia în condițiile în care „autoritățile vamale ale ale exportatorului prin aplicarea ștampilei au certificat faptul că marfa exportată este marfă de origine (...)”.

Pentru motivele expuse solicită admiterea contestației și în consecință anularea Deciziei nr./25.02.2014.

II. Urmare Deciziilor nr. .../.../16.10.2013, nr. .../.../30.10.2013 și nr. .../.../30.10.2013 emise de DGRFP Timișoara prin care au fost desființate Deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../16.11.2009, nr. .../06.01.2009, nr. .../25.07.2007 și nr. .../24.09.2008 emise de DRAOV Timișoara, Direcția Regională Vamală Timișoara a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../25.02.2014 în baza Procesului verbal de control nr. .../25.02.2014, în vederea stabilirii bazei de impozitare – valoarea în vamă, la efectuarea de către operatorul economic SC X SRL a operațiunilor de import având ca obiect marfa „Flori și alte plante ornamentale”, constatând următoarele:

Determinarea valorii în vamă a mărfurilor a fost efectuată pe baza datelor furnizate de către autoritățile vamale din țările în care au sediul exportatorii: Olanda, Belgia și Italia, ca urmare a solicitărilor de asistență mutuală internațională, făcute de către autoritatea vamală din România.

Urmare a controlului efectuat la birourile vamale de export, precum și la sediul exportatorilor, organele autorității vamale din statele respective au transmis autorității vamale române documente și date aflate în evidența financiar – contabilă a acestora.

În urma analizării comparative a documentelor și datelor transmise de către autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia, s-au constatat următoarele:

1. În cazul importurilor efectuate din Olanda:

Acțiunea de control a avut două obiective, astfel:

a) Verificarea realității valorii declarate în vamă:

SC X SRL, în calitate de importator, a importat din Olanda în perioada 2003 – 2004, prin Biroul Vamal Arad, cu declarațiile înscrise în Anexa 1 la Procesul verbal de control înregistrat la DRV Timișoara sub nr. .../25.02.2014, marfa cu denumirea „Flori și alte plante ornamentale”.

În urma analizării comparative a documentelor și datelor transmise cu Adresa nr. .../.../14.05.2007 de autoritățile vamale olandeze, rezultat al controlului la sediul exportatorului – firma Olanda, cu documentele și datele furnizate de către importatorul SC X SRL la efectuarea operațiunilor vamale de indigenare a mărfii, s-a constatat faptul că prețul de vânzare al mărfii, la export, a fost cu 2,7 până la 6 ori mai mare, decât cel declarat la import.

b) Verificarea originii mărfurilor:

SC X SRL, pentru un număr de 18 operațiuni de import, a solicitat și a obținut regimul tarifar preferențial în baza declarației de origine înscrisă în facturi, conform art. 16(1) lit. b) și art. 21 (1) lit. b) din Protocolul nr. 4/1997 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, ratificat prin OUG nr. 1/1997.

În condițiile în care dovada de origine nu a fost înscrisă și pe facturile transmise de autoritatea vamală din țara exportatoare – Olanda, organele vamale din România au stabilit că aplicarea regimului tarifar preferențial acordat cu ocazia importului nu este întemeiată.

2. În cazul importurilor efectuate din Belgia:

SC X SRL, în calitate de importator, a importat din Belgia cu declarațiile înscrise în Anexa 5 la Procesul verbal de control înregistrat la DRV Timișoara sub nr. /25.02.2014, marfa cu denumirea „Flori și alte plante ornamentale”.

În urma analizării comparative a documentelor și datelor transmise cu Adresa nr. /03.04.2008, de autoritatea vamală din țara de export – Belgia, în urma controlului la sediul exportatorului – firma – Belgia, cu documentele și datele furnizate de către importatorul SC X SRL la efectuarea operațiunilor vamale de indigenare a mărfii, se constată faptul că prețul de vânzare al mărfii – la export, a fost mai mare decât cel declarat – la import.

3. În cazul importurilor efectuate din Italia:

Autoritățile vamale române au efectuat două solicitări de asistență mutuală internațională autorității vamale din țara de export – Italia: o solicitare face referire la importurile efectuate în cursul anului 2003, iar cealaltă la importurile din 2004, autoritățile vamale italiene transmițând documente și date cu adresele nr. /23.06.2008 și nr. /18.09.2008.

Din compararea documentelor și datelor primite de la autoritățile vamale din Italia cu documentele și datele furnizate de către importatorul SC X SRL la efectuarea operațiunilor vamale de import, organele autorității vamale române au constatat neconcordanțe între valorile facturate/declaratate în vamă la exportul mărfurilor și cele prezentate de către importator la importul acestora privind cantitatea de flori achiziționată și prețul pe bucată influențând implicit valoarea mărfurilor, toate fiind într-un quantum superior în facturile aflate în evidența financiar – contabilă a exportatorului comparativ cu cele din evidențele SC X SRL.

Conform art. 141 alin (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamala al României la data declarațiilor vamale de import în sarcina petentei s-a născut o datorie vamală stabilită ca diferență între drepturile vamale care ar fi trebuit achitate prin declararea corectă a valorii mărfurilor și drepturile vamale achitate cu ocazia plasării mărfurilor în regimul vamal de import.

Pe cale de consecință în sarcina petentei a fost stabilită o diferență de drepturi vamale și alte taxe în sumă totală de lei; calculul drepturilor de import fiind calculate pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale conform art. 148 din Legea nr. 141/1997.

Totodată în sarcina petentei au fost calculate accesoriile aferente, astfel: dobânzi în quantum de lei, majorări de întârziere în quantum de lei și penalități de întârziere în quantum de lei.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul în Arad, str., jud. Arad, are CUI ... și număr de înregistrare la ORC

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, susținerile contestatoarei, precum și actele normative în vigoare pentru cauza analizată, se rețin următoarele:

În fapt, în perioada 2003 – 2004 SC X SRL a efectuat operațiuni vamale de import de „Flori și alte plante ornamentale” din Olanda, Belgia și Italia.

Urmare a suspiciunilor privind valoarea în vamă declarată de S.C X SRL, autoritatea vamală din România a solicitat autorităților vamale din țările furnizoare, respectiv Olanda, Belgia și Italia, verificarea facturilor emise de către firmele exportatoare, în conformitate cu dispozițiile privind asistența mutuală internațională.

Drept urmare a verificărilor efectuate, administrațiile vamale din Olanda, Belgia și Italia, prin adresele nr./14.05.2007 (Olanda), nr./03.04.2008 (Belgia), nr. 7059/DPD/23.06.2008 și nr./18.09.2008 (Italia) au comunicat rezultatul investigațiilor .

Din investigațiile efectuate de autoritățile vamale din țările exportatoare a rezultat că între facturile originale și cele prezentate autorităților române există diferențe cantitative și valorice privind importurile de flori în baza declarațiilor vamale de import supuse controlului ulterior.

Totodată organele autorității vamale au constatat că pentru un număr de 18 operațiuni de import, petenta a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza declarațiilor de origine date de către exportator pe facturile emise, dovezi de origine care au fost acceptate de autoritatea vamală română, dar ulterior la verificarea facturilor de export de către organele vamale din Olanda s-a constatat că dovada legală de origine comunitară a bunurilor importate dată de exportator nu există.

Astfel organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor de import stabilind în sarcina societății petente drepturi vamale și alte taxe (taxe vamale, comision vamal și taxa pe valoarea adăugată) în sumă totală de ... lei.

Pentru neplata drepturilor vamale și altor taxe stabilite de organele vamale au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă totală de ... lei, lei respectiv ... lei.

La data efectuării formalităților de vămuire a mărfurilor în regim de import erau incidente prevederile Codului vamal al României aprobat prin Legea nr.141/1997 și Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001.

În drept, solicitarea de asistență către autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia au la bază prevederile Protocolului nr.6 privind asistența reciprocă în domeniul vamal încheiat între România și statele membre ale

Comunității Europene parte din Acordul European instituind o asocieră între România, pe de o parte, Comunitatea Europeană și statele membre, pe de altă parte, aprobat prin Legea nr. 20/1993, asistență vamală pentru determinarea corectă a valorii în vamă pentru mărfurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale de import ce au fost cuprinse în procesul verbal de control nr./25.02.2014 precum și cele ale art. 370 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001.

Regulamentul Comisiei (CE) nr. 515/1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea din urmă și Comisiei în vederea asigurării aplicării corecte a legislației din domeniul vamal și agricol:

„Articolul 12

Constatările, atestările, informațiile, documentele, copiile certificate pentru conformitate și toate informațiile obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante pe parcursul asistenței prevăzute la articolele 4 - 11 pot fi invocate ca probe de către organismele competente ale statelor membre ale autorității solicitante.

Articolul 19

În cazul în care țara terță în cauză a luat măsuri juridice pentru a oferi asistența necesară pentru strângerea tuturor probelor privind caracterul ilegal al operațiunilor ce par a constitui încălcări ale legislației vamale sau agricole sau pentru a stabili amploarea operațiunilor despre care s-a constatat că încalcă legislația în cauză, informațiile obținute în conformitate cu prezentul regulament pot fi comunicate țării terțe în cauză, în cadrul unei acțiuni concertate, cu acordul autorităților competente care furnizează informațiile, în conformitate cu dispozițiile interne referitoare la transferul datelor cu caracter personal către țările terțe.”

Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României în vigoare la momentul derulării importurilor, prevede:

“ART. 74

(1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

- a) mărfuri produse în întregime într-o țara;*
- b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țara.*

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte.

ART. 75

In aplicarea regimului tarifar preferential, regulile si formalitatile necesare pentru determinarea originii marfurilor sunt cele stabilite in acordurile si conventiile internationale la care Romania este parte.

Art. 77

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte

ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.”.

În conformitate cu prevederile art. 17 din Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă – Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994 și cu pct. 6 din Anexa I la Note imperative ale Acordului:

„Nicio interpretare a prezentului Acord nu va fi interpretată ca restrângând sau contestând drepturile unei administrații vamale de a verifica adevărul sau exactitatea oricăror afirmații, documente sau declarații prezentate în scopul evaluării în vamă.

(...)

Articolul 17 recunoaște că, pentru aplicarea Acordului, administrațiile vamale ar putea avea nevoie să se informeze în ceea ce privește exactitatea sau adevărul oricărei afirmații, document sau declarație care îi vor fi prezentate în scopul stabilirii valorii în vamă.

Articolul confirmă că pot fi efectuate cercetări pentru a verifica, spre exemplu, dacă elementele pentru aprecierea valorii declarate sau prezentate vămii pentru determinarea valorii în vamă sunt complete și corecte. Membrii sub rezerva legilor și procedurilor lor naționale, au dreptul de a conta pe cooperarea deplină a importatorilor în aceste cercetări.”

Ordinul nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior:

“ART. 60

Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vănilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt.”

OUG nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de " produse originare " și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de alta parte:

“Metode de cooperare administrativă

ART. 31

Asistența reciprocă

1. *Autoritățile vamale ale statelor membre ale Comunității și ale României își comunica reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, speciamentele de ștampile folosite de unitățile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1, precum și adresele autorităților vamale competente pentru verificarea acestor certificate și a declarațiilor pe factura.*

2. *Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui protocol, Comunitatea și România își vor acorda reciproc asistența, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 sau a declarațiilor pe factura și a corectitudinii informațiilor furnizate în aceste documente.*

ART. 32

Verificarea dovezilor de origine

1. *Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătura cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.*

2. *În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicind, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează ca informațiile furnizate în dovezile de origine sînt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare.*

3. *Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.*

4. *Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauza în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.*

5. *Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cît mai curînd posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sînt autentice, dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.*

6. *În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauza*

sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicita verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Referitor la stabilirea valorii în vamă a mărfii importate urmare neconcordanțelor existente între facturile transmise de autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia și facturile prezentate de SC X SRL la momentul efectuării importurilor, se rețin următoarele:

Potrivit regulilor de evaluare în vamă prevăzute în Acordul G.A.T.T. valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi prețul efectiv plătit sau de plătit, ca regulă generală, de la care textul prevede anumite excepții care în virtutea principiului „*specialia generalibus derogant*”, se aplică cu precădere, astfel încât în alte situații decât cele prevăzute și acceptate ca restricții, valoarea în vamă va fi dată nu de “pretul efectiv plătit”, ci de valoarea reală a mărfurilor în conformitate cu dispozițiile art. 2- art. 7, inclusiv.

În conformitate cu prevederile Protocolului nr. 6/1993 privind asistenta reciprocă în domeniul vamal, organele de control vamal au posibilitatea să efectueze controlul ulterior al operațiunilor prin solicitarea de asistență în domeniul vamal autorității vamale străine în situația în care există suspiciuni privind valoarea declarată în vamă.

Motivele care au determinat suspiciunea organelor vamale au avut la bază verificarea declarațiilor vamale de import, a documentelor însoțitoare, a datelor existente în evidența contabilă a petentei, precum și compararea prețurilor de achiziție a mărfii cu denumirea „Flori și alte plante ornamentale” importate de SC X SRL cu cele aflate în baza de date pe suport informatic, existente la nivel național, respectiv cu prețurile practicate de alte societăți comerciale la importul de marfă identică, provenită de la furnizori din aceleași țări.

Din compararea documentelor și a datelor primite de la autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia cu cele depuse și declarate la importul mărfurilor de către petenta SC X SRL, au rezultat neconcordanțe între valorile și în unele cazuri între cantitatea de marfă, evidențiate în facturile aflate în evidența financiar – contabilă a birourilor vamale de export și a exportatorilor mărfurilor – de câteva ori mai mari, comparativ cu cele evidențiate în facturile prezentate de către importator la efectuarea formalităților vamale, confirmându-se astfel faptul că petenta a declarat eronat valoarea în vamă privind importul de flori.

Având în vedere rezultatele investigațiilor efectuate de autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia, transmise autorității vamale române prin adresele nr./14.05.2007 (Olanda), nr./11025/03.04.2008 (Belgia), nr./23.06.2008 și nr./18.09.2008 (Italia), avute în vedere în procesul verbal de control înregistrat la D.R.V. Timișoara sub nr. .../25.02.2014, se reține că S.C X SRL a prezentat autorității vamale române facturi cu valori mai mici, astfel organele vamale, în mod legal au calculat drepturi vamale, respectiv taxe vamale, comision vamal și taxă pe valoarea adăugată, aferente diferențelor între sumele

înscrise în facturile transmise de autoritățile vamale din statele exportatoare și cele din facturile prezentate de S.C X SRL organelor vamale la momentul efectuării formalităților de vămuire în regim de import a mărfurilor.

Întrucât valorile din facturile emise de firmele furnizoare din Olanda, Belgia și Italia sunt mai mari decât cele din facturile prezentate la autoritatea vamala română, se reține că recalcularea drepturilor de import pentru valoarea în vamă s-a stabilit în baza prevederilor art.1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), societatea neaducând niciun argument referitor la modul de calcul al sumelor stabilite suplimentar în sarcina sa prin actul administrativ contestat.

Se reține că în cadrul urmăririi și cercetării penale, precum și în cadrul derulării proceselor penale s-a constatat că dl. Z, administrator al S.C X SRL nu a cunoscut că documentele prezentate autorității vamale din România conțin date incorecte.

În concluzie, unitățile de parchet, respectiv instanțele de judecată nu au infirmat datele comunicate de autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia, soluțiile de neîncepere a urmăririi penale, respectiv scoatere de sub urmărire penală, fiind dispuse exclusiv pe considerentul lipsei laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 178 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal, administratorul S.C X SRL necunoscând faptul că facturile prezentate autorității vamale din România conțin date incorecte.

În consecință, în mod legal organul de control vamal a stabilit valoarea în vamă pe fiecare sortiment în parte, cuprinse în facturile originale transmise de autoritățile vamale din Olanda, Belgia și Italia, ținând cont de prețul efectiv plătit sau de plată primit de la autoritățile vamale din țările exportatoare.

În acest sens, sunt dispozițiile art. 60 din Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7521/2006, unde se prevede: *“Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vănilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”*.

Aceste dispoziții au condus la concluzia că documentele transmise de autoritățile vamale din țările exportatoare reprezintă mijloace de probă pentru determinarea în mod corect a drepturilor vamale de import pentru valoarea în vamă a mărfurilor importate de societatea petentă.

Potrivit dispozițiilor art. 141 alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, în vigoare la data derulării operațiunilor vamale de import, în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, datoria vamala ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

În ceea ce privește retragerea regimului vamal preferențial acordat cu ocazia importului pentru un număr de 18 operațiuni de import, motivele prezentate în cuprinsul contestației nu au putut fi luate în considerare în condițiile în care facturile de export aflate în evidențele operative ale biroului vamal de export din Olanda și ale furnizorului, transmise de organele vamale din Olanda, nu conțin dovada de origine așa cum este reglementată la art. 16 alin. (1) lit. b) și art. 21 alin. (1) lit. b) din Protocolul nr. 4 din 31 ianuarie 1997 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, astfel:
„ART. 16

Condiții generale

1. Produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în alta parte de prevederile acordului prin prezentarea:

(...)

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, ulterior denumită declarație pe factura, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factura este prevăzut în anexa nr. IV. [...]

ART. 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factura

1. O declarație pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22; sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.

2. O declarație pe factura poate fi întocmită dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre părți sau din una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factura trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauza, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factura este făcută de către exportator prin dactilografare, stampilare sau tipărire pe factura, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial conform modelului textului prezentat în anexa nr. IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite în acea anexa și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneala.

5. Declarațiile pe factura trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze astfel de declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris

autorităților vamale ale țării exportatoare prin care accepta întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factura care îl identifica pe el ca și când ar fi fost semnată original de el.

6. O declarație pe factura poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.”

Din prevederile legale mai sus citate rezultă ca organul vamal este în măsură să decidă în legătura cu verificarea documentelor care probează originea mărfurilor, în speță declarația pe factură, neexistând reglementări restrictive în acest sens, iar din adresa autorității vamale olandeze nr./14.05.2007, a rezultat că pe facturile de export dovada de origine nu este menționată, astfel încât Direcția Regională Vamală Timișoara în mod justificat a recalculat obligațiile de import.

Având în vedere cele reținute mai sus se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C X SRL pentru suma totală de ... lei reprezentând drepturi vamale și alte taxe (taxe vamale, comision vamal și taxa pe valoarea adăugată).

Referitor la susținerile petentei de la pct. II, se rețin următoarele:

În scopul îndeplinirii obiectului acțiunii de control – stabilirea bazei de impozitare, respectiv valoarea în vamă, autoritatea vamală a avut în vedere datele furnizate de către autoritățile vamale din țările furnizoare - Olanda, Belgia și Italia – ca urmare a solicitărilor de asistență mutuală internațională efectuate de autoritatea vamală din România.

În urma controlului efectuat la sediul furnizorilor, coroborat cu satele aflate în evidențele birourilor vamale prin care au fost derulate operațiunile de export, organele abilitate din țările respective au transmis documente și date aflate în evidența financiar contabilă a acestora care au stat la baza stabilirii obligațiilor de plată stabilite prin actul administrativ contestat.

Procedura de control “a posteriori” presupune o verificare amănunțită a originii mărfurilor, urmare căreia autoritatea vamală a țării exportatoare validează/invalidază declarația de origine dată pe factura. Cu alte cuvinte, declarația de origine, nu poate proba ea însăși originea preferențială a mărfii, atâta timp cât autoritatea vamală a țării exportatoare nu confirmă validitatea acestuia în urma controlului a posteriori.

Condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură sunt reglementate de prevederile art. 21 din Protocol, citata mai sus, legislația vamală reglementând riguros noțiunea de "produse originare", eliberarea dovezilor de origine și verificarea acestora.

În concluzie, soluția de retragere de către autoritatea vamală din România a preferințelor inițial acordate este pe deplin justificată în condițiile în care s-a

urmat procedura de control "a posteriori", urmare acestei proceduri rezultând că pe facturile de export nu este înscrisă declarația de origine.

În ceea ce privește clasificarea documentelor prezentată de petentă, respectiv „(...) trei categorii de documente financiare, cele de evidența contabilă a exportatorilor, cele prezentate în vamă și cele din evidența importatorului.”, învederăm faptul că petenta a omis documentele prezentate de către exportatori în la autoritatea vamală din statul respectiv; documentele prezentate la birourile vamale de export fiind identice cu cele aflate în evidența contabilă a exportatorilor.

Ierarhizarea acestor tipuri de documente pe care petenta o propune, respectiv „În opinia noastră prevalează documentele care atestă exportul de mărfuri și nu cele din evidența exportatorului” nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei, în condițiile în care din interpretarea normelor legale în materie vamală, rezultă că legiuitorul din însăși posibilitatea legală pe care a instituit-o prin procedura de control ulterior a documentelor vamale prin metode de cooperare administrativă între autoritățile vamale din țara de import și autoritățile vamale din țara de export a reglementat că pentru stabilirea valorii în vamă (baza de impozitare) este obligatorie existența unei concordanțe între datele furnizorului, ale biroului vamal de export, ale biroului vamal de import și nu în ultimul rând ale importatorului, diferențele cantitative și valorice conducând la stabilirea de obligații suplimentare.

Starea de fapt că între facturile din evidența exportatorilor și cele din evidența societății importatoare există diferențe este confirmată și de instanța de judecată care concluzionează că „(...) **lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii**, (...) intimatul – Z nu poate fi considerat responsabil de faptul că în evidențele societăților furnizoare – cu sediile în Olanda, Belgia, Italia, **apar alte valori evidențiate.**”

Din conținutul hotărârilor emise în cadrul procesului penal a rezultat că instanțele penale s-au pronunțat strict la existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 178 din Legea nr. 141/1997 referitor la administratorul SC X SRL, dl. Z. Astfel acțiunea penală a fost stinsă prin hotărârile definitive pronunțate în cadrul procesului penal, dar a rămas deschisă posibilitatea persoanei vătămate – autoritatea vamală – de a face aplicațiunea legislației vamale, ca parte a legislației civile, procedând la stabilirea bazei de impozitare, respectiv a valorii în vamă pentru marfa importată.

Referitor la dobânzile în sumă de lei, majorările de întârziere în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei aferente drepturilor vamale stabilite suplimentar calculate în Decizia nr. /25.02.2014, se reține că stabilirea de dobânzi, majorări de întârziere și penalități de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece

pentru debitul de natura taxelor vamale, comisionului vamal și taxei pe valoarea adăugată, stabilit în sarcina petentei prin Decizia nr./25.02.2014 întocmită de către D.R.V. Timișoara contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru debitul reprezentând dobânzi în sumă de ... lei, majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei aferente drepturilor vamale și altor taxe (taxe vamale, comision vamal și taxa pe valoarea adăugată) în sumă totală de lei reprezentând drepturi vamale și alte taxe, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept "*Accesorium sequitur principale*", contestația urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor Protocolului nr.6 privind asistența reciprocă în domeniul vamal încheiat între România și statele membre ale Comunității Europene parte din Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, Comunitatea Europeană și statele membre, pe de altă parte, aprobat prin Legea nr. 20/1993, art. 370 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001, art. 12, art. 19 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 515/1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea din urmă și Comisiei în vederea asigurării aplicării corecte a legislației din domeniul vamal și agricol, art. 74, art. 75, art. 77, art. 141 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României în vigoare la momentul derulării importurilor, art. 17 din Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă – Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994, art. 60 din Ordinul nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 31, art. 32 din OUG nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de alta parte, art. 16, art. 21 din Protocolul nr. 4 din 31 ianuarie 1997 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, art. 213, art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr., se

DECIDE

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./25.02.2014 emisă de Direcția Regională Vamală Timișoara, pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – taxe vamale
- ... lei – comision
- lei – TVA

- ... lei – dobânzi aferente taxelor vamale
 - ... lei – dobânzi aferente comisionului
 - ... lei – dobânzi aferente TVA
 - ... lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale
 - ... lei – dobânzi aferente comisionului
 - ... lei – dobânzi aferente TVA
 - ... lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale
 - ... lei – penalități de întârziere aferente comisionului
 - ... lei – penalități de întârziere aferente TVA.
- prezenta decizie se comunica la:

· S.C. X S.R.L.

· Direcția Regională Vamală Timișoara

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Curtea de Apel Timișoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

.....

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.